

MINISTERUL
PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE
CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIA JUDICIARĂ – SERVICIUL DE RECURSURI ÎN
INTERESUL LEGII

Nr. 3887/III-5/2023
din 06.11.2023

ROMÂNIA		
Înalta Curte de Casație și Justiție		
Secția Unificată		
Intrare dosare	<u>RIC</u>	nr. <u>24</u>
Anul <u>2023</u>	luna <u>11</u>	ziua <u>06</u>

Operator date nr.3883

Doamnei,

judecător Corina Alina CORBU

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Stimată doamnă președinte,

Urmare adresei dvs. nr. 457 din 25 septembrie 2023, vă înaintăm alăturat recursul în interesul legii declarat în conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă, referitor la următoarea problemă de drept: *«Dacă „indemnizația de încadrare brută lunară avută” la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind recalcularea drepturilor salariale prin utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, modificată și completată? ».*

În temeiul dispozițiilor art. 515 Cod procedură civilă, au fost anexate recursului în interesul legii, pentru exemplificare, copiile hotărârilor judecătorești menționate în conținutul acestuia.

Cu deosebită considerație,

PROCUROR ȘEF SECȚIE
Antonia-Eleonora CONSTANȚIN

ROMÂNIA, București,
sesizare@mpublic

Anexa I

1. Sentința civilă nr. 665 din 2 iunie 2022 pronunțată Tribunalul Vaslui – Secția Civilă în dosarul nr. 800/89/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 701 din 11 octombrie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași- Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

2. decizia nr. 1293 din 13 decembrie 2021 pronunțată de Curtea de Apel Suceava – Secția I Civilă în dosarul nr. 659/99/2020

Anexa II

1. Sentința civilă nr. 1064 din 1 iulie 2022 pronunțată de Tribunalul Maramureș-Secția I Civilă în dosarul nr.747/100/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 230/A din 7 februarie 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

2. Sentința civilă nr. 1129 din 8 iulie 2022 pronunțată de Tribunalul Maramureș- Secția I civilă în dosarul nr. 729/100/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 107/A din 18 ianuarie 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

3. Sentința civilă nr. 1589 din 11 noiembrie 2022 pronunțată de Tribunalul Maramureș – Secția I Civilă în dosarul nr. 1623/100/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 1073 din 31 mai 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

4. decizia nr. 2437/A din 5 decembrie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 707/100/2022;

5. Decizia civilă nr. 50 din 1 februarie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași- Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 5259/99/2020;

6. Decizia nr. 597 din 21 iunie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 28/99/2021.

MINISTERUL
PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

Operator date nr.3883

Nr. 3887/III-5/2023

06.11.2023

Către,

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI DE JUSTIȚIE

În conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă, formulez prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

În practica judiciară s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la următoarea problemă de drept: *«Dacă „indemnizația de încadrare brută lunară avută” la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind recalcularea drepturilor salariale prin utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, modificată și completată?».*

Urmare adresei nr. 457 din 25 septembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost analizată jurisprudența în problema de drept enunțată, care formează obiectul dosarului nr. 1745/1/2023 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu termen de soluționare la data de 27.11.2023, constatându-se caracterul neunitar al acesteia, astfel:

I. Într-o primă orientare de jurisprudență, s-a considerat că indemnizația de încadrare brută lunară la care se referă art. 82 din Legea nr. 303/2004 în care sunt incluse drepturile salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind diferențele salariale rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din Anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT nu este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât, pe de o parte, legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept și, pe de altă parte, nivelul prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice.

Instanțele au reținut că, prin hotărâri judecătorești definitive au fost admise acțiunile reclamanților, iar pârâții au fost obligați să plătească diferențele de drepturi salariale rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A pct. 6-13 din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT, în raport cu funcția deținută, începând cu data de 9 aprilie 2015 și, în continuare, până la încetarea condițiilor legale de acordare.

Conform dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în forma în vigoare la data pensionării reclamanților, baza de calcul a pensiei de serviciu era reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

Potrivit art. 13 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005, în vederea stabilirii pensiei de serviciu, dosarul de pensie trebuie să cuprindă actele necesare stabilirii pensiei, conform prevederilor Legii nr. 263/2010 și adeverința-tip pentru pensia de serviciu, conform anexei nr. 1 sau, după caz, anexei 2 la normele metodologice, întocmită de unitatea angajatoare, care va cuprinde vechimea în magistratură,

vechimea numai în funcția de judecător și de procuror, **media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni înainte de data pensionării și venitul brut realizat la data pensionării.**

Conform art. 34 din Codul muncii, la solicitarea salariatului sau a fostului salariat, angajatorul este obligat să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă, meserie și specialitate.

Din coroborarea acestor dispoziții legale, rezultă că pârâții aveau obligația de a elibera reclamanților adeverințe care să conțină indemnizația de încadrare și sporurile avute de aceștia în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, care să cuprindă și drepturile salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, nu doar drepturile salariale efectiv plătite.

În același sens este și Decizia nr. 23/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a statuat că, în interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5%, 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalul salarizat potrivit anexelor II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, se încadrează în sintagma de „indemnizație avută” și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.

În motivarea acestei decizii, obligatorie pentru instanțe, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în paragraful 65, că art. 82 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu

modificările și completările ulterioare se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate. Or, din interpretarea gramaticală general acceptată, a acestui text de lege, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate.

Deși decizia privește alte drepturi salariale, pentru identitate de rațiune se impune ca dezlegările date de instanța supremă problemelor de drept invocate în respectiva cauză, să fie aplicate și în cauzele în care reclamantul solicită eliberarea adeverințelor prin raportare la drepturile salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din Anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT. Recunoașterea acestor drepturi, lună de lună, presupune o reconfigurare retroactivă a indemnizației brute de încadrare utilizată la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.

Susținerile pârâților cu privire la faptul că drepturile recunoscute prin hotărârile judecătorești invocate de reclamant reprezintă despăgubiri datorate ca urmare a discriminării față de procurorii DNA și DIICOT, iar nu drepturi salariale, au fost considerate neîntemeiate, întrucât, în dispozitivul acestor hotărâri, pârâții au fost obligați nu la plata de despăgubiri, ci la diferențe salariale rezultate din luarea în calcul, la stabilirea drepturilor convenite începând cu data de 9.04.2015 și în continuare, pe viitor, cât timp se mențin condițiile de acordare, a coeficienților de multiplicare stabiliți în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, lit. A, pct. 6-13, în raport cu funcțiile deținute sau cu care au fost asimilați, potrivit legii, ceea ce implică recalcularea indemnizațiilor de încadrare a reclamantilor și plata acestora.

Referitor la apărările pârâților în sensul că prin admiterea acțiunilor s-ar depăși plafonul stabilit de art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, instanțele care au împărtășit această orientare, au considerat că aceste apărări nu pot fi analizate, întrucât cauzele cu care au fost investite au ca obiect obligarea pârâților de a emite adeverințe care să cuprindă drepturile salariale recalculate conform hotărârilor judecătorești definitive, neputându-se realiza depășirea plafonului prin eliberarea unei adeverințe, aceasta putând fi o consecință doar a recalculării indemnizației de încadrare, prin punerea în executare a acestor titluri executorii.

Astfel, față de obiectul cererii de chemare în judecată, instanțele nu sunt investite să verifice modul de calcul al indemnizațiilor de încadrare ale reclamantilor,

în sensul de a stabili dacă sunt incidente dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, ci doar să analizeze dacă, în sarcina pârâților, exista sau nu obligația de a elibera reclamanților o adeverință cu drepturile recalculate.

Altfel spus, aplicarea acestor prevederi legale constituie un aspect care vizează executarea hotărârilor prin care s-a stabilit îndreptățirea reclamanților la recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin aplicarea coeficientului de multiplicare 19,00 în raport cu indemnizațiile procurorilor din cadrul DNA și DIICOT.

Prin urmare, refuzul pârâților de a elibera adeverințele prevăzute de art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, modificată și completată pe considerentul că, prin emiterea lor, se încalcă plafonul stabilit de art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017 a fost considerat nejustificat. (Anexa I)

II. În cea de-a doua orientare de jurisprudență, se consideră că indemnizația de încadrare brută lunară la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind diferențele salariale rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din Anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, conform dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât, pe de o parte, decizia nr. 23/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu înlătură de la aplicare dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea – cadru nr. 153/2017, fiind anterioară acesteia, iar, pe de altă parte, instituirea nivelului prevăzut de art. 38 alin. (6) din această lege este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, acela de eliminare a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare.

Astfel, la momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, reclamanții aveau în patrimoniu dreptul la diferențele de drepturi salariale dintre indemnizațiile procurorilor de la DNA și DIICOT și cele efectiv încasate, care au fost și rămân incluse în indemnizația de încadrare brută lunară.

Însă, nu se poate face abstracție de prevederile art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, potrivit cărora, în situația în care, începând cu data de 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin

ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

Potrivit acestor dispoziții legale, în nicio situație, nu pot fi depășite salariile de bază stabilite potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, acesta fiind nivelul maxim pe care îl pot atinge drepturile salariale potrivit legii.

Cu o altă motivare, în care se acceptă că soluția interpretativă pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 23/2015 rămâne aplicabilă și în privința cererilor care au ca obiect includerea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, în drepturile salariale care stau la baza stabilirii pensiei de serviciu a magistraților, aceste drepturi subzistând lună de lună, se arată, însă, că recunoașterea acestor drepturi presupune o reconfigurare retroactivă a indemnizației de încadrare brute lunare, reconfigurare care, la rândul ei, este supusă dispozițiilor legale care, de-a lungul timpului, au guvernat salarizarea în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, astfel încât, simpla includere a acestor coeficienți de multiplicare nu este suficientă din punct de vedere legal pentru determinarea bazei de calcul al pensiei de serviciu, în sarcina fostului angajator (instanță sau parchet, după caz) existând și obligația de reconfigurare a indemnizațiilor cu respectarea cadrului legal imperativ, cadru care va governa și procedura subsecventă în vederea căreia este emisă adeverința-tip¹.
(Anexa II)

Apreciez că cea de-a doua orientare jurisprudențială este în litera și spiritul legii.

§ 1. Cu titlu prealabil, indicăm actualitatea problemei de drept și necesitatea rezolvării de principiu a acesteia, precum și posibila legătură cu sesizarea de recurs în interesul legii formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia care privește „Aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, în situația acordării diferențelor de drepturi salariale dintre cele efectiv încasate de magistrați (judecători și procurori) și cele de care beneficiază procurorii din cadrul DNA/DIICOT”, care formează

¹ În acest sens, în Anexa II sunt indicate și decizia nr. 50 din 1 februarie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași- Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 5259/99/2020, precum și decizia nr. 597 din 21 iunie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași- Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 28/99/2021 (poz. 5 și 6 Anexa II), întrucât în dispozitivul acestor hotărâri judecătorești se menționează obligarea părților la eliberarea adeverințelor pentru stabilirea/recalcularea bazei de calcul al pensiei de serviciu, bază de calcul care să includă și creșterile salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive, cu respectarea prevederilor legale aplicabile;

obiect al dosarului nr. 2393/1/2023 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, cu termen pentru depunerea raportului la data de 14 noiembrie 2023 și termen de soluționare la data de 27 noiembrie 2023.

Situația premisă a prezentei sesizări de recurs în interesul legii² se circumscrie următoarei tipologii de litigii: reclamanții (judecătorii și procurori) au obținut, fie anterior, fie ulterior pensionării (în această din urmă ipoteză, pentru perioade în care s-au aflat în activitate), hotărâri judecătorești definitive prin care le-a fost recunoscut dreptul de a beneficia de salarizarea la nivel maxim, rezultat din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit.A nr. crt. 6-13 din Anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006. Teoretic, aceste hotărâri judecătorești nășteau în sarcina ordonatorilor de credite obligația de a reconfigura retroactiv elementele indemnizației de încadrare brute lunare a fiecăruia dintre reclamanți.

Însă, în toate cauzele analizate, această reconstrucție salarială, circumscrisă operațiunilor de punere în executare a titlurilor executorii invocate de reclamanți, urma să fie realizată sub imperiul Legii nr. 153/2017 care nu a conservat, sub aspectele care interesează problema de drept, elementele sistemului de salarizare anterior configurate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, instituind, totodată, soluții proprii, în ceea ce privește aplicarea sa etapizată începând cu data intrării sale în vigoare (1 iulie 2017).

Un element comun al celor două sesizări de recurs în interesul legii (prezenta sesizare și cea formulată prin Hotărârea nr. 46 din 4 septembrie 2023 a Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia) privește aplicarea, în privința drepturilor salariale rezultate din aceste hotărâri judecătorești, a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, modificată și completată, potrivit căroră: „În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”.

În prezenta sesizare de recurs în interesul legii, problema aplicării dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017 este pusă în contextul soluționării cererilor de

² Formulată pe baza documentației transmise de Înalta Curte de Casație și Justiție, depusă în dosarul nr. 1754/1/2023 al Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept;

emitere a adevărințelor care atestă indemnizația de încadrare brută lunară, în vederea stabilirii/actualizării cuantumului pensiei de serviciu de care beneficiază magistrații.

În sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia, aceeași problemă este pusă în contextul soluționării acțiunilor având ca obiect obligarea ordonatorilor de credite din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” la recalcularea drepturilor salariale și plata diferențelor rezultate prin raportare la drepturile de care beneficiază procurorii DNA/DIICOT.

Sesizarea de recurs în interesul legii formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia privește și procedura ulterioară (conestație la titlu sau lămurirea dispozitivului), în care poate fi invocată aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, atunci când chestiunea aplicării acestor dispoziții legale nu a fost invocată sau, după caz, dezbătută, în litigiul în care a fost obținut titlul executoriu.

Prezenta sesizare de recurs în interesul legii vizează, de asemenea, aspecte ulterioare soluționării litigiilor în care au fost pronunțate titlurile executorii din perspectiva incidenței acestor prevederi legale în etapele care presupun o reconstrucție a componentelor salariale, în scopul atestării bazei de calcul al pensiei de serviciu prin adevărințele prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. b) din Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005³, fiind vorba despre ipoteze

³ Potrivit art. 13 alin. (1) lit. b) din Norma metodologică aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005, în vederea stabilirii pensiei de serviciu, dosarul de pensie trebuie să cuprindă și adevărința-tip pentru pensia de serviciu conform anexei nr. 1 sau, după caz, anexei nr. 2 la prezentele norme metodologice, întocmită de ultima unitate angajatoare, care va cuprinde vechimea în magistratură, vechimea numai în funcțiile de judecător și de procuror, media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și venitul brut realizat la data pensionării.

Art. 7 alin. (1)-(3) din aceeași normă arată că: „(1) Cuantumul pensiei de serviciu prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2) este de 80% din media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării, iar pentru pensia de serviciu prevăzută la art. 82 alin. (5), cuantumul este de 80% din media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate ale unui judecător sau procuror în funcție, în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

(2) În stabilirea mediei veniturilor brute realizate prevăzute la alin. (1) se vor lua în considerare numai acele 12 luni anterioare pensionării, în care persoana s-a aflat efectiv în activitate. În cazul în care persoana s-a aflat efectiv în activitate o fracțiune de lună, se va include în calculul pensiei numai această fracțiune de lună, prelungindu-se corespunzător termenul până la împlinirea celor 12 luni.

(3) În veniturile brute realizate se includ, pe lângă indemnizația de încadrare brută lunară, sporurile cu caracter permanent sau nepermanent. În veniturile brute nu se includ sumele primite cu titlu de prime, premii, decontări, restituiri

judiciare care, deși au o sursă comună, prezintă diverse finalități din perspectiva intereselor juridice a căror realizare a fost urmărită de către titularii demersurilor în justiție.

De aceea, consider că o eventuală conexare a prezentei sesizări de recurs în interesul legii cu cea care formează obiectul dosarului nr. 2393/1/2023 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii⁴ asigură o rezolvare completă a tuturor chestiunilor litigioase, atât a celor de drept procesual, cât și a celor de drept substanțial, în care s-a pus problema aplicării dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, text potrivit căruia: „În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”.

În ceea ce privește **actualitatea prezentei sesizări de recurs în interesul legii și utilitatea soluționării acesteia**, pornind de la jurisprudența indicată în anexele acesteia, care a vizat și interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, text potrivit căruia: „Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării”, arăt că deși Legea nr. 303/2004 a fost abrogată prin art. 294 alin. (5) lit.a)

de drepturi aferente altei perioade și nici indemnizația egală cu cele 7 indemnizații de încadrare brute lunare prevăzută la art. 81 alin. (1) din lege ori alte drepturi fără caracter salarial.”;

⁴ Cauză în care Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție va prezenta, la solicitarea instanței supreme, punctul de vedere până la data stabilită pentru întocmirea raportului;

ROMÂNIA, București, Bvd. Libertății, nr.12-14, Sector 5

sesizare@mpublic.ro www.mpublic.ro

din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor⁵, soluția normativă referitoare la baza de calcul a pensiei de serviciu a fost conservată în cuprinsul art. 211 alin. (1) din noua lege, în sensul că aceasta reprezintă indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

Prin art. I pct. 1 din Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul pensiilor de serviciu și ale Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal⁶, dispozițiile art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 au fost modificate, în sensul că baza de calcul al pensiei de serviciu este reprezentată de media indemnizațiilor de încadrare brute lunare și a sporurilor avute în ultimele 48 de luni de activitate înainte de data pensionării, cuantumul net al pensiei de serviciu neputând fi mai mare de 100% din venitul net avut în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

Aceste modificări vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2024, potrivit art. XIX alin. (1) din Legea nr. 282/2023. În temeiul dispozițiilor tranzitorii conținute în art. III din Legea nr. 282/2013, prevederile art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 în forma în vigoare la data îndeplinirii condițiilor de pensionare rămân aplicabile în anumite ipoteze⁷.

În consecință, atât din perspectiva cadrului normativ actual, cât și a celui care va fi aplicabil după data de 1 ianuarie 2024, prezintă relevanță și este utilă soluționarea problemei de drept printr-o decizie de unificare, ce beneficiază de caracter obligatoriu *erga omnes* potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, funcția reglatoare a deciziei în interesul legii urmând să se manifeste față de toate autoritățile de aplicare a legii (instanțe de judecată investite cu soluționare unor cereri similare

⁵ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.102 din 16 noiembrie 2022;

⁶ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 20 octombrie 2023;

⁷ Art. III din Legea nr. 282/2023: „(1) Pentru judecători, procurori, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 221 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, care beneficiază de pensii de serviciu stabilite în baza unor decizii de pensionare emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau care îndeplinesc condițiile de pensionare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru fiecare an care depășește vechimea de 25 de ani necesară pentru obținerea pensiei de serviciu, cuantumul net al pensiei de serviciu se majorează cu câte 1%.

(2) Persoanele prevăzute la art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, cărora le-au fost emise decizii de pensionare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se consideră că îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de pensia de serviciu în cuantumul stabilit prin aceste decizii potrivit reglementărilor anterioare intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și persoanelor care au decizii de pensionare emise după data intrării în vigoare a prezentei legi în baza unor cereri înregistrate la casele de pensii înainte de data intrării în vigoare a acesteia, precum și celor care îndeplinesc condițiile de pensionare până la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

celor analizate în prezenta sesizare, instanțe și parchete solicitate pentru emiterea adeverințelor-tip și casele teritoriale de pensii în procedurile care presupun valorificarea acestor adeverințe la stabilirea sau, după caz, revizuirea pensiilor de serviciu) sub aspectele care interesează nivelul brut al indemnizațiilor de încadrare ale magistraților care constituie baza de calcul al pensiilor de serviciu, ca element de referință menținut și în Legea nr. 282/2023, inclusiv din perspectiva plafonului reprezentat de venitul net din ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

§ 2. Jurisprudența Curții Constituționale

§ 2.1. În ceea ce privește dreptul magistraților la pensia de serviciu, instanța de contencios constituțional a arătat că pensia de serviciu a fost stabilită în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură, la acordarea acestui beneficiu legiuitorul având în vedere importanța pentru societate a activității desfășurate de această categorie socioprofesională, activitate caracterizată printr-un înalt grad de complexitate și răspundere, precum și de incompatibilități și interdicții specifice⁸.

În aceeași jurisprudență, s-a arătat că, instituirea pensiei de serviciu pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutului special căruia trebuie să i se supună magistrații, statut stabilit de Parlament prin lege, mult mai sever, mai restrictiv, care presupune obligații și interdicții pe care celelalte categorii profesionale nu le au⁹.

Curtea a fixat reperle de natură constituțională în materia pensiei de serviciu a magistraților, limitând marja de apreciere a legiuitorului în procesul de legiferare: principiul independenței justiției, corolar al principiului statului de drept, fiind garantat, la nivel constituțional, de statutul magistraților, dezvoltat prin lege organică, care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestei profesii, și impune acordarea pensiei de

⁸ Decizia nr. 199 din 7 aprilie 2022 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 17 august 2022, paragraful 16; Decizia nr. 253 din 4 iunie 2022 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 27 iulie 2020, paragraful 15;

⁹ Decizia nr. 501 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, paragraful 16; Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000;

serviciu acestei categorii profesionale. Așa fiind, Curtea a arătat că orice reglementare referitoare la salarizarea și stabilirea pensiilor magistraților trebuie să respecte cele două principii, al independenței justiției și al statului de drept, cadrul constituțional actual fundamentând securitatea financiară a magistraților¹⁰.

Cu privire la baza de calcul pentru stabilirea pensiei de serviciu, Curtea Constituțională, pornind de la reperate rezultate din documentele internaționale referitoare la statutul magistraților, a arătat că valoarea pensiei de serviciu trebuie să fie cât mai apropiată de quantumul venitului ce reprezintă ultima remunerație pentru activitatea desfășurată în calitate de magistrat, astfel încât, baza de calcul trebuie raportată la venitul brut de la momentul deschiderii dreptului la pensia de serviciu, pentru a reflecta un nivel cât mai apropiat de venitul aferent funcției, gradului profesional, vechimii avute la data pensionării¹¹.

§ 2.2. Dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, modificată și completată au format obiectul unui vast control de constituționalitate în cadrul căruia instanța de contencios constituțional a statuat în sensul că stabilirea prin aceste prevederi legale a unei limite a quantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut pentru anul 2022 are caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fondurile publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, aceste prevederi legale vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit de lege, o asemenea soluție legislativă fiind circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta a fost enunțat în expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017, acela de „eliminarea disfuncționalităților salariale existente în sistemul de salarizare”. Norma criticată vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice. Curtea a arătat, totodată, că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare

¹⁰ Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 22 decembrie 2020, paragraful 127;

¹¹ Decizia nr. 467 din 2 august 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 7 august 2023, paragraful 118; Decizia n. 900 din 15 decembrie 2020, precit., paragrafele 144-145;

a drepturilor salariale personalului bugetar este de competența exclusivă a legiuitorului¹².

Referitor la invocarea prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007 pronunțată în cauza Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei, paragraful 94), astfel încât, stabilirea prin lege a unei limite a salariilor de bază plătite angajaților din fondurile publice la nivelul prevăzut pentru anul 2022 nu are semnificația încălcării regulilor fundamentale și convenționale invocate¹³.

De asemenea, Curtea Constituțională a reținut și că, la stabilirea nivelului veniturilor salariale trebuie avute în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căroră „Gestionarea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice se asigură de fiecare ordonator de credite” și ale art. 3 alin. (4) din Legea-cadru, potrivit căroră, „Ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, (...) astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu”¹⁴, stabilirea quantumului concret al sporurilor și al venitului lunar de către fiecare ordonator de credite, în limitele prevăzute de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu fiind o soluție legislativă care ține de dreptul exclusiv al legiuitorului în materia salarizării personalului plătit din fondurile publice, fără a fi contrară art. 4 și art. 16 Constituție și nici art. 1 din Protocolul nr 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea generală a discriminării¹⁵.

¹² Decizia nr. 80 din 2 martie 2023 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 27 iulie 2023, paragrafele 13-15 și jurisprudența loc. cit., paragraful 13;

¹³ Ibidem, paragraful 16;

¹⁴ Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, paragraful 18

¹⁵ Ibidem, paragraful 19;

§ 2.3. Referitor la reglementarea în Anexa la **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006**, a unor coeficienți de multiplicare diferiți, în funcție de gradul profesional dobândit, Curtea Constituțională a reținut că acest aspect nu contravine principiului constituțional al egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, principiu care nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite¹⁶.

§ 3. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

§ 3.1. Prin **decizia nr. 23 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept¹⁷** în interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din *Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din *Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată referitoare la pensiile de serviciu și acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copiilor în vârstă de până la 2 ani, s-a stabilit că drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile, privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de **Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalul salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, se încadrează în sintagma de „indemnizație avută” și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.***

Contextul în care a pronunțat instanța supremă această decizie a vizat soluționarea unei cereri prin care Tribunalul Gorj (ca fost angajator) a solicitat anularea adeverințelor emise pentru recalcularea pensiilor de serviciu ale unor foști judecători, adeverințe în care au fost indicate creșterile salariale prevăzute de **Ordonanța**

¹⁶ Decizia nr. 151 din 17 martie 2022 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 6 iunie 2022, paragraful 30;

¹⁷ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 27 octombrie 2015;

Guvernului nr. 10/2007 aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, anterior pronunțării deciziei în interesul legii nr. 25 din 14 noiembrie 2011, în temeiul căreia, instanțele de judecată erau obligate să nu mai pronunțe hotărâri prin care să acorde magistraților creșterile salariale prevăzute de acest act normativ, precum și deciziei în interesul legii nr. 9 din 10 iunie 2013, în temeiul căreia, instanțele de judecată erau obligate să pronunțe hotărâri prin care să recunoască, în litigiile deduse judecătii, dreptul caselor de pensii de a revizui și pensii stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute de art. 1 lit. c) –h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, aprobată prin Legea nr. 109/2012.

Arătând, în prealabil, în paragraful 62 al deciziei nr. 23/2015, că „nu în temeiul adevărințelor s-a născut dreptul la pensie și nu în temeiul adevărințelor se efectuează plata pensiei”, instanța supremă a statuat, în paragraful 63, că «drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările și completările ulterioare, se includ în sintagma „indemnizație avută” la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005.».

Cât privește drepturile salariale care trebuie luate în considerare la stabilirea pensiilor de serviciu ale magistraților, Înalta Curte a arătat că:

«65. Art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate, or din interpretarea gramaticală a acestui text de lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna starea de drept, iar nu una de fapt.

66. (...) La momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, magistrații din prezenta cauză aveau în patrimoniu dreptul la creșterile salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, dobândit pe cale judecătorească. Acest drept era în curs de realizare, fiind și în prezent, în plată, eşalonat, ca și pentru alte categorii de personal salarizat de la bugetul de stat, până în anul 2016.

67. Această interpretare corespunde întru totul noțiunii de „bun” în accepțiunea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

68. În raport cu obiectul litigiului și cu principiul *tempus regit actum*, principiu fundamental de drept, conform căruia un act juridic se încheie în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data întocmirii lui și este supus acestora, în mod evident, pentru analizarea nulității adeverințelor, trebuie avută în vedere legea de la momentul emiterii lor.

69. Neretroactivitatea legii civile este prevăzută ca principiu de art. 6 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia: „Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă”. Așadar, noua lege nu poate afecta situațiile juridice definitiv formate (constituite, modificate sau stinse) și nici efectele juridice produse de acestea înainte de intrarea sa în vigoare. În acest sens dispune și art. 15 alin. (2) din Constituție: „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

(...)

74. Majorările salariale, sub forma indexărilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, sunt considerate *facta praeterita*, ca urmare a recunoașterii și acordării lor printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, adică drepturi definitiv câștigate, care sunt protejate de principiul neretroactivității efectelor deciziilor pronunțate în interesul legii.

75. Deciziile pronunțate în interesul legii produc efecte numai pentru viitor, ca și deciziile Curții Constituționale, care sunt, la rândul lor, obligatorii pentru instanțe, pentru a da eficiență principiului constituțional al neretroactivității, ceea ce înseamnă că efectele lor nu pot aduce atingere unor drepturi definitiv câștigate sau situațiilor juridice deja constituite, cum sunt în cauză drepturile acordate magistraților prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare.».

§ 3.2. Prin decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept¹⁸ în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobate cu modificări și completări prin Legea nr.

¹⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018;

71/2015, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.

Pentru a pronunța această decizie, instanța supremă a făcut trimitere la decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016 și Decizia nr. 54 din 3 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 18 septembrie 2017, ambele date în dezlegarea unor chestiuni de drept¹⁹, precum și la decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1)² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare²⁰.

¹⁹ Prin Decizia nr. 23 din 29 septembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, a statuat că sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit.a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

Prin decizia nr. 54 din 3 iulie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, a statuat că, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit.b) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

²⁰ Prin această decizie, Curtea Constituțională a reținut că, la momentul pronunțării acesteia, existau magistrați și personal asimilat care beneficia de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18% stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, iar ordonatorul de credite a emis ordine de salarizare corespunzătoare în acest sens, magistrați și personal asimilat care beneficia de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18% stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007. Totodată, Curtea Constituțională a considerat că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 (care se aplică întregului personal bugetar inclusiv magistraților), s-au eliminat și diferențele provenite din faptul că o parte dintre magistrați și personalul asimilat, încadrați în aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate au obținut hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă), prin care le-au fost recunoscute majorări salariale, în timp ce alții nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Urmarea intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 este aceea că, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, indemnizație de încadrare a

În considerentele acestei decizii, instanța supremă a arătat că:

„78. [A] aprecia că nivelul maxim al salarizării nu poate include drepturile obținute prin hotărâri judecătorești definitive decât dacă au fost emise ordine de salarizare, ar însemna să fie lăsată la latitudinea ordonatorilor de credite consecința aplicării sau neaplicării prevederilor legale. Cu alte cuvinte, ar însemna ca neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive să producă consecințe juridice în sensul privării unor titulari de drepturile lor specifice.

79. Chiar dacă în cauză hotărârile judecătorești pronunțate pentru obținerea unor drepturi salariale au efecte doar între părțile care au fost parte la judecată, totuși, se observă că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11%, acordate magistraților și personalului asimilat, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală.

80. Prin urmare, aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate, acesta fiind logica egalizării drepturilor salariale avute în vedere de legiuitor la edictarea textului legal a cărui interpretare se solicită.

magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim. Chiar înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, prin art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, introdus prin legea sa de aprobare, Legea nr. 71/2015, s-a prevăzut aceeași soluție legislativă, a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim. În același context, Curtea Constituțională a reținut că hotărârile judecătorești invocate de autoarea excepției se refereau la majorarea indemnizațiilor de încadrare, vizând, de fapt, întreaga familie ocupațională a „Justiției”, motiv pentru care, aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate. Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate exclud recunoașterea drepturilor stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, fără a le lua în calcul la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul autorității publice, astfel încât, a constatat că excluderea majorărilor salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, de la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul autorității publice, afectează art. 124 și art. 126 din Constituție.

Curtea Constituțională a arătat și că, efectul neconstituționalității dispozițiilor art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), constă în aceea că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare” la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016) trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, astfel încât, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale sau familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

În privința dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea Constituțională a arătat că acestea stabilesc definiția sintagmei „fiecare funcție” ca fiind „funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare” și definiția „instituției sau autorității publice” ca fiind „acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia, are calitatea de ordonator de credite.”;

81. Dacă s-ar da o altă interpretare, aceasta ar fi contrară scopului și substanței normei, s-ar menține inechitățile salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și, în consecință, ar persista discriminarea pe care legiuitorul a intenționat să o elimine prin edictarea acestei reglementări.”

§ 3.3. Prin decizia nr. 7 din 11 februarie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii²¹, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, s-a stabilit că majorările prevăzute în art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalul salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1996 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază din sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007 au fost și rămân incluse în indemnizația brută de încadrare și după data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009.

Pentru a pronunța această soluție, Înalta Curte a constatat, raportat la cadrul normativ incident *illo tempore*, expus în paragrafele 40-50 ale deciziei că:

«51. Deși salarizarea personalului bugetar apare ca fiind reglementată prin Legea-cadru nr. 284/2010, de la data aprobării acesteia nu au fost aplicate nici valoarea de referință și nici coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele legii-cadru, fiind adoptate, în mod succesiv, amânări ale aplicării Legii-cadru nr. 284/2010, pe motivul constrângerilor financiare, împrejurări ce au determinat ca salarizarea personalului bugetar să se realizeze la nivelul anului 2009.

(...)

68. Deși în decizia prezentată mai sus (decizia nr. 794/2016, n.ns.), Curtea Constituțională a interpretat un alt text de lege decât cel supus interpretării prin sesizarea ce formează obiectul prezentei analize, totuși se observă că soluția legislativă a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim a fost adoptată de legiuitor, prin introducerea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel că toate considerentele expuse de instanța constituțională se verifică și în privința acestui text de lege.

²¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 6 mai 2019;

69. Prin urmare, a se accepta o interpretare contrară ar însemna să fie golit de conținut raționamentul avut în vedere în decizia mai sus citată și să fie negat rolul Curții Constituționale de așezare a interpretărilor legale în acord cu legea fundamentală.

70. Din acest motiv, opinia exprimată de unele instanțe în sensul că majorarea salarială a avut un caracter temporar nu poate fi împărtășită. A aprecia că nivelul maxim al salarizării nu poate include drepturile obținute prin hotărâri judecătorești definitive decât până la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, este greșit și goleşte de conținut reglementările în materie de salarizare și indemnizare.

71. Chiar dacă hotărârile judecătorești pronunțate pentru obținerea unor drepturi salariale au efecte doar între părțile care au luat parte la judecată, totuși se observă că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală.

72. Prin urmare, aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceasta fiind logica egalizării drepturilor salariale avute în vedere de legiuitor la edictarea textului legal a cărui interpretare se solicită.

73. O altă interpretare ar fi contrară scopului și substanței normei juridice, menținând inechitățile salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și, implicit, discriminarea pe care legiuitorul a intenționat să o elimine prin edictarea acestei reglementări.

74. Hotărârile judecătorești pronunțate, constitutive de drepturi salariale (conform paragrafului 55 din Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), au fost puse în executare în mod diferit de ordonatorii principali de credite, fără majorările stabilite prin hotărâri judecătorești și fără să se efectueze cuvenitele mențiuni în carnetele de muncă ale reclamanților.

75. Practica neunitară și contradictorie a ordonatorilor principali de credite a determinat intervenția legislativă pentru înlăturarea inechităților de salarizare și lămurirea noțiunii de „indemnizație”, fiind astfel adoptată Legea nr. 71/2015.

76. Este evident că au existat neclarități și ambiguități în redactarea dispozitivelor hotărârilor judecătorești ce constituie titluri executorii, prin raportare la cauza juridică dedusă

judecării, ce au fost constatate chiar de către legiuitor și statuate chiar de către instanța de control constituțional.

77. Evenimentele juridice ulterioare-intervenției legislative și conduite juridice ale ordonatorilor de credite principali - nu pot fi apreciate ca fiind străine cauzei juridice de la momentul judecării, fiind într-o strânsă legătură, evidențiată de intervențiile legislative și statuările instanței de control constituțional.»

§ 3.4. Prin decizia nr. 11 din 4 mai 2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii²² a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unui recurs în interesul legii asupra problemei de drept privind dreptul reclamanților (judecători și asistenți judiciari) de a beneficia de indemnizațiile de încadrare brute lunare calculate în raport cu coeficienții de multiplicare 19,00-23,00 prevăzuți de art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT, reținându-se, că:

«35. Chestiunea de drept enunțată anterior este reflectată de hotărârile pe care titularul sesizării le-a încadrat în cea de-a doua orientare de jurisprudență, prin care acțiunile reclamanților au fost respinse, în considerarea faptului că acordarea coeficienților de multiplicare 19,00-23,00 prevăzuți de dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. este realizată în considerarea nivelului parchetului unde funcționează aceștia, respectiv în structuri organizate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. S-a considerat, în consecință, că stabilirea acelorași reguli de salarizare pentru procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. întocmai ca și pentru procurorii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție apare ca legitimă și justificată.

36. În schimb, hotărârile prin care acțiunile reclamanților au fost admise, încadrate de către titularul sesizării în prima orientare jurisprudențială, nu relevă aceeași chestiune de drept, întrucât instanțele care s-au pronunțat astfel nu s-au raportat în mod direct la salarizarea procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., ci au avut în vedere aceeași categorie de personal ca reclamanții.

În motivarea acestor din urmă hotărâri s-a constatat că în cadrul familiei ocupaționale „Justiție” existau la 9 aprilie 2015 (data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015) judecători în

²² Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 12 august 2020;

funcție care îndeplineau aceleași condiții de vechime ca reclamanții și care obținuseră, în temeiul unor hotărâri judecătorești, dreptul de a pune în executare obligații salariale identice celor pretinse de reclamanți.

Din acest considerent, instanțele care au admis acțiunile au apreciat că indemnizația de încadrare a reclamanților trebuie stabilită la nivelul celei de care beneficiau alți judecători, ca urmare a hotărârilor judecătorești anterioare, și care reprezentau nivelul maxim aflat în plată, în aplicarea art.1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

37. În raționamentul juridic expus în motivarea soluției de admitere a cererilor reclamanților, este lipsit de relevanță elementul salarial ce a condus, în aprecierea instanțelor, la conturarea unei indemnizații de încadrare la nivel maxim, în cadrul instituției în care își desfășoară activitatea reclamanții; mai mult, argumentația ar fi fost aceeași și în cazul altor competente ale indemnizației de încadrare sau ale salariului de bază, dată fiind finalitatea aplicării normelor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, anume aceea a asigurării, în cadrul instituției, a indemnizației de încadrare sau a salariului de bază la nivelul celui maxim aflat în plată.

38. Așadar, prin hotărârile judecătorești din prima orientare jurisprudențială nu s-a tranșat dacă reclamanții judecători sunt îndreptățiți la beneficiul salarial prevăzut de art.11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., precum în cazul hotărârilor din care de-a doua orientare, ci s-a făcut doar aplicarea prevederilor legale referitoare la egalizarea indemnizației de încadrare sau a salariului de bază la nivelul celui maxim aflat în plată în cadrul instituției în care își desfășoară activitatea.

39. Față de cele expuse, se constată că hotărârile judecătorești atașate memoriului nu relevă tranșarea aceleiași chestiuni de drept, iar împrejurarea că atât instanțele care au admis cererile reclamanților, cât și cele care le-au respins s-au raportat și la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 nu infirmă această concluzie.

Argumentul nediscriminării a fost avut în vedere în hotărârile din prima orientare jurisprudențială pentru asigurarea egalizării salariale în interiorul profesiei, respectiv între judecători, în timp ce hotărârile din cea de-a doua orientare jurisprudențială a fost invocat în legătură directă cu coeficienții de multiplicare 19,00-23,00 prevăzuți de dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, comparându-se statutul salarial al judecătorilor reclamanți, cu cel al procurorilor din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T.

(...)

45. Astfel, reclamantii, susținând că, în cadrul aceleiași familii ocupaționale, hotărâri definitive au acordat altor persoane diferențe de drepturi salariale față de indemnizațiile care se cuveneau procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., au pretins egalizarea indemnizațiilor de încadrare sau a salariului de bază la nivelul celui maxim aflat în plată în cadrul instituției în care își desfășoară activitatea; așadar, în aceste cazuri, cererile de chemare în judecată au fost întemeiate pe dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 83/82014, nr. 57/2015, nr. 20/2016 și nr. 43/2016, dar și pe Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016; discriminarea reglementării a fost invocată din perspectiva expusă, iar cererile au fost fondate și pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000. Astfel, plecând de la premisa afirmată de către reclamantii, potrivit căreia coeficienții de multiplicare în discuție au fost deja recunoscuți altor magistrați aflați în situații identice, instanțele au examinat discriminarea reglementărilor succesive și au statuat asupra necesității egalizării indemnizațiilor de încadrare sau a salariului de bază la nivelul celui maxim aflat în plată.

46. Or, aplicarea coroborată a tuturor dispozițiilor legale incidente reprezintă rolul exclusiv al judecătorului care soluționează litigiul, potrivit art. 22 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motiv pentru care, și din această perspectivă, sesizarea de față este inamisibilă.»

§ 3.5. Aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017 în privința unor componente salariale, dar și în privința drepturilor salariale care constituie bază de calcul a drepturilor de pensie, în anumite situații speciale, a fost lămurită prin mai multe decizii de unificare, după cum urmează:

§ 3.5.1. Prin decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept²³, în interpretarea dispozițiilor Notei 2 lit.c) pct. III lit.A, cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit.a), alin. (3) lit.a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, s-a stabilit că: majorarea salariului de bază de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019 -2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017; prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de

²³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019;

funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

În considerentele acestei decizii, instanța supremă a reținut că:

«73. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ, s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat pe „noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechimii în specialitate/vechimii în învățământ, avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.

74. Prin raportare la dispozițiile legale mai sus enunțate rezultă că stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare se efectuează în condițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017.

75. Art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde dispoziții prin care se determină în mod specific condițiile de aplicare în timp a legii.

76. În alin. (1) al acestui articol este instituită regula aplicării etapizate a legii, începând cu data de 1 iulie 2017, iar etapele preconizate apar descrise în alin. (2) – (6).

77. Prima etapă, reglementată prin art. 38 alin. (2) lit. a), privește perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017. Pentru această perioadă s-a adoptat măsura menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fondurile publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

78. Excepțiile de la această regulă sunt expres prevăzute de art. 38 alin. (2) lit. b) și c) și se referă la personalul din cadrul administrației publice locale, salarizat potrivit art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017(...).

79. A doua etapă, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit.a) , privește anul 2018, începând cu luna ianuarie 2018. Pentru acest an se prevede acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(...)

81. A treia etapă privește perioada anilor 2019-2022, reglementată prin art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017. Pentru această perioadă, salariile de bază vor fi determinate utilizând salariile de bază și majorările salariului de bază stabilite prin lege, inclusiv în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, și salariile de bază avute în luna decembrie 2018. Astfel, în perioada 2019-2022, se preconizează acordarea unei creșteri anuale a salariilor de bază, fiecare creștere reprezentând $\frac{1}{4}$ din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018. Începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (sporuri, indemnizații, majorări, etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora ce va fi acordat anual. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

82. Potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022. ».

§ 3.5.2. Prin decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii²⁴ în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2. lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, s-a stabilit că personalul din instituțiile publice sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât ele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

Pe lângă valorificarea celor statuate prin decizia nr. 82/2018, anterior menționată, în plus, reține și că:

²⁴ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021;

«68. [D]oar personalul căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salarizat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri. Per a contrario, celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procente aferente fiecărui an.

69. Cu alte cuvinte, pentru a putea fi acordat un spor prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 este necesar ca persoana plătită din fonduri publice să beneficieze de salariul prevăzut în anexa legii, conform algoritmului de calcul prevăzut de aceasta.»

§ 3.5.3. Atunci când, în discuție, s-au aflat drepturi de pensie, iar aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 influența baza de calcul al acestor drepturi din perspectiva determinării cuantumului brut al drepturilor salariale care constituie bază de calcul, în concurs cu majorările salariale stabilite prin acte administrative ale ordonatorilor de credite sau hotărâri judecătorești, prin teza I a dispozitivul deciziei nr. 63 din 26 octombrie 2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept²⁵, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate, prin transpunerea fiecărui element component al soldei/salariului brut realizat la funcția de bază, stabilit potrivit legilor de salarizare în vigoare la data deschiderii drepturilor de pensie, fără a se face distincție după cum acest cuantum brut actualizat este mai mare sau mic față de cel al soldelor/salariilor lunare brute realizate în perioada aleasă de viitorul pensionar, ceea ce poate semnifica inclusiv diminuarea bazei de calcul alese în măsura în care, la data deschiderii drepturilor de pensie, acestea îi sunt aplicabile dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare.

În considerentele acestei decizii, pornind de la împrejurarea că drepturile de pensie ale reclamantului din cauza principală s-au deschis în anul 2018, astfel încât erau incidente dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora,

²⁵ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.295 din 28 decembrie 2020; ROMÂNIA, București, Bvd. Libertății, nr.12-14, Sector 5
sesizare@mpublic.ro www.mppublic.ro

„(...) drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege”, aspect reliefat în considerentul 100 al deciziei, instanța supremă a reținut că:

«101. Or, în condițiile în care salariul, în ultimele luni de activitate-deci inclusiv la data deschiderii dreptului de pensie - era stabilit potrivit art. 38 alin. (6) din Legea -cadru nr. 153/2017, conform căruia „în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022”, baza de calcul al pensiei se va raporta la media veniturilor brute astfel calculate.

(...)

109. [B]aza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat, astfel cum este definită de art. 28 din Legea nr. 223/2015, este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate, prin transpunerea fiecărui element component al soldei/salariului lunar brut realizat la funcția de bază, la data deschiderii drepturilor de pensie, fără a se face distincție după cum acest quantum brut este mai mare sau mai mic la data deschiderii drepturilor de pensie față de perioada aleasă de viitorul pensionar.

110. [A]ceasta poate semnifica inclusiv diminuarea bazei de calcul alese de viitorul pensionar militar, pentru cele 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate, care este însă o situație de excepție, și nu regula în materia salarizării potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, ce a prevăzut, în general, majorări salariale,

111. Astfel, în ceea ce privește aplicarea acestei legi, art. 38 a instituit o serie de reguli, stipulând că prevederile sale se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017, când se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, quantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fondurile publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

112. Conform art. 38 alin. (3) din acest act normativ, „Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) quantumul brut al salariilor de bază, soldelor

de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fondurile publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

113. Legiuitorul a stabilit în mod expres anumite excepții de la aplicarea acestor dispoziții prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2018, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2019.

114. De asemenea, conform art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 „În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând $\frac{1}{4}$ din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h)”, o serie de derogări fiind, de asemenea acordate de legiuitor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 135/2020 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2020, modificarea unor acte normative și stabilirea unor măsuri bugetare, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 61/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr. 51/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și Legea nr. 64/2020 pentru

modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, etc.

115. Art. 38 alin. (6) care prevede plafonarea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare astfel majorate, începând cu 1 ianuarie 2018, la nivelul celor stabilite de lege pentru anul 2022, a suferit, de asemenea, modificări – prin Legea nr. 79/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr. 287/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr. 42/2020 pentru modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și Legea nr. 156/2020 pentru modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

116. Cu toate acestea, niciunul dintre actele normative anterior menționate nu au reglementat situația din cazul de față, în care, ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești sau emiterii unor acte administrative, s-a procedat la recalcularea în mod retroactiv a drepturilor salariale anterior datei de 1 ianuarie 2018, rezultând o indemnizație mai mare la data de 31 decembrie 2017 față de cea acordată începând cu data de 1 ianuarie 2018 prin aplicarea plafonării la nivelul salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare prevăzute în anexele la lege pentru anul 2022.

117. Or, acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*), cu atât mai mult cu cât este în discuție o zonă normativă specială cum este cea din domeniul asigurărilor sociale, neputând fi introduse distincții dacă legea nu le încorporează. ».

§ 3.6. Sesizări pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cauze similare au fost respinse, ca inadmisibile, astfel:

§ 3.6.1. Prin decizia nr. 34 din 6 iunie 2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept²⁶ a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: «Dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile

²⁶ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 14 septembrie 2022;
ROMÂNIA, București, Bvd. Libertății, nr.12-14, Sector 5
sesizare@mpublic.ro www.mpublish.ro

publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv sintagma „ca urmare a majorărilor salariale reglementate” se interpretează în sensul că se aplică și în cazul majorărilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești sau doar în cazul majorărilor salariale stabilite prin acte normative (legi, ordonanțe de urgență) sau acte administrative ale ordonatorilor de credite?», întrucât chestiunea de drept a cărei dezlegare a fost solicitată și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, instanța supremă reținând că:

«102. Din centralizarea datelor comunicate de instanțele naționale, au fost identificate hotărâri judecătorești rămase definitive la nivelul curților de apel Alba Iulia, Brașov, Cluj, Craiova, Galați, Oradea și Ploiești, prin care s-a statuat că plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și în privința drepturilor salariale recunoscute sau stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, în sens contrar fiind formulate numai opinii teoretice.

103. Opțiunea provizorie a instanței de trimitere în sens contrar practicii judiciare arătate sau existența unei practici neunitare la nivelul tribunalelor, în primă instanță, în condițiile în care la nivelul instanțelor de apel s-a consolidat o practică cu tendințe previzibile, nu susține concluzia apariției riscului unui practici neunitare și nu justifică intervenția preventivă a instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare.

104. Împrejurarea că unele instanțe au limitat explicit drepturile salariale recunoscute conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar altele nu, este lipsită de relevanță din perspectiva analizei de față, soluțiile pronunțate astfel fiind influențate de conturarea cadrului procesual în fiecare cauză, ca urmare a pretențiilor și apărărilor concrete ale părților, fără ca în faza de executare eficacitatea hotărârilor, indiferent de soluția pronunțată, să fie diferită (...).

§ 3.6.2. Prin decizia nr. 24 din 27 martie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept²⁷ a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de muncă și asigurări sociale, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: «Cum se interpretează și se aplică dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind

²⁷ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 9 mai 2023;

statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005, referitoare la pensiile de serviciu, în sensul de a se stabili dacă drepturile acordate prin hotărâri judecătorești privind diferențele DNA-DIICOT, respectiv coeficienții prevăzuți la lit.A pct. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturile ale judecătorilor, procurorilor și a altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, se încadrează în sintagma „indemnizație avută” și trebuie luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților? ».

Instanța supremă a constatat că nu erau îndeplinite condițiile cumulative de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, lipsind cerința ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire s-a cerut.

În acel context, Înalta Curte a indicat instanței de trimitere că:

«75. [L]imitele investiției primei instanțe și motivele apelului formulat de pârâtă obligau instanța de apel, conform dispozițiilor art. 477 din Codul de procedură civilă, să dezlege, cu prioritate, criticile conform cărora instituția apelantă nu era în măsură nici să revizuiască și nici să recalculeze drepturile de pensie ale reclamantei în absența adevărului mai sus amintite²⁸, situație în care devenea suficient de clar că nu se pune problema posibilității de a obliga pârâta casă de pensii la măsura solicitată.

76. De altfel, însăși jurisprudența comunicată de instanțele naționale confirmă teza că includerea în baza de calcul al pensiei de serviciu a drepturilor în discuție presupunea, cu caracter prioritar, recunoașterea acestor drepturi de către instituția angajatoare prin emiterea adevărului amintite, cauzele soluționate prin hotărâri transmise instanței supreme având exclusiv acest obiect. ».

²⁸ Adevărul emisă de angajator care să menționeze includerea în baza de calcul al salariului din ultima lună de activitate a drepturilor recunoscute anterior prin hotărâri judecătorești;

§ 4. Aspectele aflate în divergență și analiza acestora.

Prezentul recurs în interesul legii urmărește a se stabili dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, modificată și completată, în indemnizația de încadrare brută lunară avută la data pensionării trebuie sau nu să fie incluse și drepturile salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive prin care, în aplicarea principiului egalizării indemnizațiilor de încadrare sau a salariilor de bază la nivelul maxim celui aflat în plată în cadrul instituției în care își desfășoară activitatea²⁹, cu luarea în considerare a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești³⁰, judecătorilor și procurorilor le-a fost stabilită salarizarea prin aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit.A nr. crt. 6-13 din Anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 aprobată cu modificări prin Legea nr. 45/2007, dată fiind aplicarea, și în privința magistraților, ca personal din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, ca urmare a ajungerii indemnizațiilor de încadrare, începând cu 1 ianuarie 2018, la nivelul prevăzut de această din urmă lege pentru anul 2022.

În esență, chestiunea aflată în divergență privește aplicarea, în aceste ipoteze specifice, a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

În prima orientare de jurisprudență (minoritară) se susține că dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt aplicabile în privința indemnizațiilor de încadrare brute lunare, atunci când majorarea acestor indemnizații rezultă din hotărâri judecătorești definitive, întrucât, pe de o parte, norma evocată are caracter tehnic, fără a putea determina o micșorare a drepturilor salariale cuvenite personalului plătit din fondurile publice și, pe de altă parte, în privința acestor drepturi salariale rămâne în

²⁹ Astfel cum acest principiu a fost consacrat anterior Legii-cadru nr. 153/2017, prin dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 71/2015;

³⁰ În raport cu cele statuate prin decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale, decizia nr. 38/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și decizia nr. 7/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii (precit. supra nota de subsol 20., secțiunile § 3.2. și § 3.3.);

continuare aplicabilă Decizia nr. 23/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept³¹.

Dimpotrivă, în cea de-a doua orientare de jurisprudență (majoritară), se consideră că, în aceeași ipoteză juridică, indemnizația de încadrare brută lunară, la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 este limitată la nivelul indemnizației stabilite, potrivit legii, pentru anul 2022, dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 fiind pe deplin aplicabile.

Consider că această din urmă opinie jurisprudențială are o puternică susținere prin argumente de interpretare logică, gramaticală și sistematică a legii.

§ 4.1. Un prim palier argumentativ se circumscrie metodei de interpretare logică și gramaticală a normei.

Din această perspectivă, se observă că, fără a distinge sub aspectul destinatarilor regulii pe care o instituie, art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 statuează cu titlu general aplicabil pentru tot personalul salarizat din fondurile publice, ale cărui drepturi salariale sunt stabilite potrivit acestei legi.

Totodată, diferitele acte normative care au succedat Legii-cadru nr. 153/2017 nu au instituit derogări de la prevederile acestui alineat, astfel cum a fost cazul derogărilor de la prevederile art. 38 alin. (4) din lege, instituite, de pildă, prin art. 1 alin. (1)-(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

De asemenea, dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu disting sub aspectul cauzalității juridice a depășirii nivelului indemnizațiilor de încadrare stabilite, potrivit acestei legi pentru anul 2022 din perspectiva posibilelor surse ale acestei depășiri: aplicarea unor prevederi legale care au instituit majorări salariale în perioada cuprinsă între data intrării sale în vigoare - 1 iulie 2017 și data indicată în cuprinsul normei - 1 ianuarie 2018; stabilirea acestor majorări prin hotărâri judecătorești sau prin acte administrative ale ordonatorilor de credite.

³¹ Precit., supra § 3.1.;

În aceste condiții, devine pe deplin aplicabil principiul de interpretare logică a normei juridice potrivit căruia, acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*).

Acest palier argumentativ a fost deja acceptat și a primi eficiența cuvenită în ceea ce privește baza de calcul al pensiilor militare de stat, în considerentele 115-117 și prima teză a dispozitivului deciziei nr. 63/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept³².

Plafonarea se aplică nu doar în situația în care indemnizația de încadrare a devenit mai mare decât cea prevăzută de lege pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 sau de alte acte normative, ci și în situația în care această indemnizație de încadrare era deja mai mare la data de 1.01.2018.

Sintagma folosită de legiuitor cu referire la majorările salariale reglementate nu conduce la ideea potrivit căreia, textul de lege anterior menționat vizează exclusiv majorările salariale reglementate sau acordate doar în temeiul legii, cu excluderea drepturilor salariale recunoscute sau stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

Dacă s-ar fi dorit limitarea doar la majorările salariale stabilite prin lege, s-ar fi folosit sintagma „doar” „exclusiv” ori o altă sintagmă echivalentă care să conducă fără echivoc la o interpretare și aplicare restrictivă a normei.

Însă, din lecturarea textului de lege enunțat, nu reiese voința legiuitorului de a indica limitativ sursa depășirii plafonului prevăzut pentru anul 2022 și de a o circumscrie doar majorărilor salariale rezultate din aplicarea unor acte normative adoptate în acest scop de Parlament sau Guvern, după caz.

Astfel, nu poate fi primit raționamentul în sensul că plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 are în vedere exclusiv majorările salariale reglementate sau acordate în temeiul legii, deci prin acte administrative ale ordonatorului principal de credite emise în aplicarea legii, nu și drepturi salariale recunoscute sau stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, aceasta cu atât mai mult cu cât, și la pronunțarea unei hotărâri judecătorești, instanța are în vedere tot dispozițiile legale, hotărârea fiind pronunțată în temeiul legii, în sens larg.

³² Precit., Supra §3.5.3.;

În consecință, aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 în cauzele care fac obiect al prezentului recurs în interesul legii poate avea semnificația stabilirii bazei de calcul al pensiei de serviciu prin raportare la o indemnizație de încadrare brută lunară care nu va include și majorările rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit.A nr. crt. 6-13 din Anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, pentru procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, atunci când, prin aplicarea acestor coeficienți, este depășit nivelul indemnizației de încadrare stabilită potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022.

§ 4.2. Al doilea palier argumentativ se circumscrie metodei de interpretare sistematică a legii.

Această metodă pornește de la premisa că norma juridică face parte dintr-un sistem legislativ, iar lămurirea înțelesului și scopului acesteia se realizează în economia actului normativ din care face parte.

În acest context, va fi analizată și compatibilitatea celei de-a doua orientări de jurisprudență, cu cele statuate anterior prin deciziile nr. 23/2015 și nr. 36/2018 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept³³ și, respectiv, decizia nr. 7/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii³⁴.

Prealabil, se observă că nu există vreo divergență din partea instanțelor sub aspectul că emiterea adeverințelor-tip prevăzute de art. 13 din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005, în vederea stabilirii pensiei de serviciu sau, după caz, a revizuirii/recalculării/actualizării acesteia, atunci când solicitantul adeverinței dorește valorificarea majorărilor salariale rezultate din hotărâri judecătorești, în ipoteza prezentului recurs în interesul legii, presupune și reconstrucția indemnizației de încadrare pe baza căreia ar urma să se determine veniturile brute, ambele orientări fiind unitare în această privință.

Însă, se impune a se observa că, în cauzele analizate, spre deosebire de cele asupra cărora s-a statuat prin decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale, deciziile nr. 23/2015, nr. 36/2018 și nr. 7/2019 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, anterior

³³ Precit., Supra § 3.1. și § 3.2.;

³⁴ Precit., Supra § 3.3.;

menționate, reconfigurarea salarială privește un alt element pe baza căruia s-a stabilit, anterior Legii-cadru nr. 153/2017, indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv coeficienții de multiplicare aferenți gradului profesional, nu valoarea de referință sectorială majorată prin indexările prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 și că, în plus, această reconfigurare urmează să se realizeze într-un moment în care Legea-cadru nr. 153/2017 este pe deplin aplicabilă magistraților, categorie profesională care, conform regulilor de aplicare etapizată instituite în art. 38 din acest act normativ, a atins grila de salarizare prevăzută de lege pentru anul 2022.

Sub acest din urmă aspect sunt relevante decizia nr. 82/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept³⁵ și decizia nr. 27/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii³⁶ din care rezultă că personalul căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile acestei legi.

Astfel, dincolo de caracterul lor tehnic, aceste dispoziții legale marchează aplicabilitatea deplină a Legii-cadru nr. 153/2017.

Or, prin ipoteză, personalul vizat de prezentul recurs în interesul legii a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, aspect necontestat în cauzele analizate, iar recalcularea indemnizației de încadrare brute lunare cu luarea în considerare a hotărârilor judecătorești indicate în ipoteza sesizării, indemnizație ce ar urma să reprezinte și bază de calcul pentru stabilirea pensiilor de serviciu presupune depășirea acestei grile, aspect care, de asemenea, nu a fost contestat în cauzele analizate.

Prin urmare, Legea-cadru nr. 153/2017 este pe deplin aplicabilă și atunci când, în discuție se află reconstrucția drepturilor salariale care vor constitui bază de calcul al pensiilor de serviciu ale magistraților.

Din această perspectivă, nu este deloc lipsită de relevanță împrejurarea că această operațiune urmează să fie efectuată de fostul angajator, solicitat pentru emiterea adevărului-tip, în noua paradigmă legislativă determinată de aplicarea deplină a Legii-cadru nr. 153/2017, în privința judecătorilor și a procurorilor, ale căror drepturi salariale sunt stabilite pe baza regulilor prevăzute în Anexa V a acestei legi

³⁵ Precit., Supra § 3.5.1.;

³⁶ Precit., Supra § 3.5.2.;

referitoare la familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) și art. 9 din Secțiunea a 2-a - „Salarizarea judecătorilor, procurorilor, a personalului de specialitate juridică asimilat acestora și magistraților-asistenți” din Capitolul VIII- „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției” din Anexa V-«Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională» la Legea-cadru nr. 153/2017, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor sau, după caz, cu gradul profesional obținut, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor acestei legi, indemnizațiile de încadrare ale judecătorilor și ale procurorilor fiind cele prevăzute în tabelele din Anexa V la cap. I lit. A și, respectiv, lit. B.

Noua reglementare nu a conservat soluția normativă consacrată de art. 11 alin. (1) și nr. crt. 6-13 de la lit.A din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, dispoziții normative care, de altfel, au fost abrogate expres cu mult timp înaintea intrării sale în vigoare prin art. 48 pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice.

Având în vedere regulile de tehnică legislativă conținute de art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată³⁷, potrivit căroră, „Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament”, abrogarea Legii-cadru nr. 330/2009 prin art. 39 lit.w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice³⁸ nu are ca efect repunerea în vigoare a dispozițiilor legale care au consacrat coeficienții de multiplicare, pe baza căroră, în perioadele anterioare, au fost stabilite drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor și ale altor categorii de personal din sistemul justiției.

³⁷ Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010;

³⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010;

În consecință, elementele pe baza cărora, sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017, se determină indemnizația de încadrare a judecătorilor și procurorilor sunt: nivelul instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori, după caz, și-au desfășurat activitatea la data pensionării, gradul profesional obținut, funcția deținută, vechimea în muncă și în funcție.

De asemenea, potrivit art. 205 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, *„Pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o remunerație lunară stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută și, după caz, în raport cu vechimea sau alte criterii prevăzute de lege.”*.

În art. 127 și art. 128 din aceeași lege au fost detaliate, atât modalitatea de promovare a judecătorilor și procurorilor, cât și condițiile ce trebuie îndeplinite pentru participarea la concursurile de promovare la instanțe și parchete superioare sau în grade profesionale.

Așadar, atât Legea-cadru nr. 153/2017, cât și statutul judecătorilor și procurorilor au prevăzut criteriile de stabilire a drepturilor salariale ale judecătorilor și procurorilor, gradul profesional avut în concret fiind determinant în cariera acestora și în ierarhia salarizării.

Se impune a se observa și că prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat *„pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”*, iar art. 1 alin. (3) din aceeași lege a prevăzut că, începând cu data intrării sale în vigoare, drepturile salariale ale personalului bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute de această lege.

Potrivit art. 43, Legea-cadru nr. 153/2017 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017, iar prin art. 38 alin. (1) a fost instituită regula aplicării sale etapizate, începând cu data de 1 iulie 2017, etapele ulterioare și soluțiile în planul drepturilor salariale corespunzătoare fiecărei etape sunt enunțate în alin. (2)-(6) ale aceluiași articol.

Prima etapă, reglementată prin art. 38 alin. (2) lit. a) din lege, privește perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017.

Pentru această perioadă, s-a adoptat măsura menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În a doua etapă, respectiv pentru anul 2018, art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 a prevăzut acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

A treia etapă a privit perioada anilor 2019-2022 reglementată prin art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017. În această perioadă s-a acordat anual o creștere a salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând $\frac{1}{4}$ din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018.

Începând cu cea de-a doua etapă a aplicării tranzitorii a Legii-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile și prevederile art. 38 alin. (6) din acest act normativ, care prevăd că în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

Prin urmare, regulile de aplicare etapizată a legii mai sus expuse, au permis doar pentru o perioadă limitată, stabilirea cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice la nivelul cuantumului brut avut în plată în luna iunie 2017, asupra acestor elemente operând creșteri salariale periodice, astfel încât,

începând cu data de 1 ianuarie 2018 sau la momentul la care personalul plătit din fondurile publice, indiferent de sursa creșterii salariale³⁹, va ajunge la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, Legea-cadru nr. 153/2017 să fie pe deplin aplicabilă, iar drepturile salariale să fie stabilite pe baza anexelor acestei legi.

Spre deosebire de perioada ianuarie 2010-ianuarie 2018, avută în vedere la pronunțarea deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale și deciziilor de unificare nr. 23/2015, nr. 36/2018 și 7/2019 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție (perioadă în care, deși s-a realizat reîncadrarea personalului pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradații prevăzute în anexele la Legile-cadru nr. 330/2009 și nr. 284/2010, drepturile salariale ale personalului plătit din fondurile publice nu au fost niciodată stabilite prin aplicarea anexelor acestor legi, ci prin raportare la drepturile stabilite potrivit legislației anterioare, la care s-au acordat majorări periodice), sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017, ajungerea la nivelul grilei prevăzute în anexele acestei legi pentru anul 2022, marchează aplicabilitatea sa deplină și stabilirea, pe baza acestor anexe, a drepturilor salariale ale personalului bugetar plătit din bugetul general consolidat, potrivit acestei legi.

Transpus în problematica ce formează obiect al prezentului recurs în interesul legii, se observă că, la momentul solicitării adeverințelor care să ateste veniturile lunare brute ale reclamanților corespunzătoare indemnizației încadrare brută lunară majorată prin aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii cadrul DNA și DIICOT, conform hotărârilor judecătorești obținute de fiecare dintre aceștia, prin care, în raport cu legislația aplicabilă în materia salarizării personalului plătit din fondurile publice în perioada 2010-2018, reclamanților le-a fost recunoscut dreptul la o salarizare la nivel maxim, începând cu data de 7 aprilie 2015, nivelul de salarizare al judecătorilor și procurorilor ajunsese deja la nivelul grilei de salarizare prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022.

Fără a releva cu necesitate caducitatea formală a deciziilor nr. 23/2015, nr. 36/2018 și nr. 7/2019 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție (anterior menționate), în sensul dispozițiilor art. 518 și art. 521 alin. (4) din Codul de procedură civilă, întrucât pronunțarea acestora a avut în vedere majorări ale valorii de referință sectorială –

³⁹ Astfel cum s-a demonstrat Supra § 4.1.;

indicator distinct, pe baza căruia, anterior Legii-cadru nr. 153/2017, s-au stabilit indemnizațiile de încadrare ale personalului salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 – evoluția legislativă ulterioară acestei decizii de unificare și, mai ales, circumstanțele necontestate din cauzele analizate, date de atingerea, în privința magistraților, a grilei de salarizare prevăzută în Anexa V a Legii-cadru nr. 153/2017, conduc la concluzia că cele statuate prin aceste decizii nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în privința majorărilor salariale rezultate din aplicarea unui alt indicator (coeficientul de multiplicare), care nu corespunde, în prezent, funcției sau, după caz, gradului profesional deținut de reclamant, astfel cum acest indicator contribuia, sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, la stabilirea indemnizației de încadrare, de vreme ce acesta nu se mai regăsește printre elementele grilelor prevăzute în tabelele din Anexa V la Cap. I lit. A și B din Legea-cadru nr. 153/2017, pe baza cărora se determină, după aplicarea deplină a acestei legi, indemnizația de încadrare lunară a judecătorilor și procurorilor, deci inclusiv la momentul reconstrucției salariale în vederea stabilirii pensiilor de serviciu ale reclamantilor.

Dimpotrivă, situațiile juridice analizate prezintă o anumită similaritate cu aspectele asupra cărora s-a statuat prin decizia nr. 12 din 6 iunie 2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii⁴⁰, în considerentul 167 al acestei decizii, instanța supremă reținând că soluția egalizării la nivel maxim a indemnizațiilor de încadrare nu poate avea ca efect modificarea elementelor sistemului de salarizare instituit de legiuitor și formarea pe cale jurisprudențială, a unei *lex tertia*.

Interpretând sintagma „baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și drepturile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării” într-un sens coerent cu viziunea legiuitorului adoptată în materia salarizării instituită prin Legea-cadru nr. 153/2017, se poate concluziona în sensul că nu este nejustificat refuzul angajatorilor

⁴⁰ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 20 septembrie 2021;

Prin această decizie dată în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) și art. 5 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3¹ alin. (1)-(1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 raportat la prevederile art. 16 alin. (1) din Capitolul VIII-Reglementări specifice personalului din justiție-Anexa nr. VI-Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010, s-a stabilit că egalizarea la nivel maxim a indemnizației asistenților judiciari nu presupune majorarea indemnizației lunare de încadrare în raport cu vechimea efectivă realizată în funcție, superioară celei de 5 ani;

(instanțe sau parchete) de a emite adeverințele-tip prevăzute de art. 13 din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 în sensul solicitat de reclamantii din cauzele analizate, atunci când, prin reconfigurarea veniturilor brute ale judecătorilor și procurorilor în considerarea hotărârilor judecătorești definitive privind diferențele salariale rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare pentru salarizarea procurorilor din cadrul DNA și DIICOT, prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din Anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, se ajunge la depășirea indemnizației lunare de încadrare prevăzută pentru anul 2022, dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 fiind pe deplin aplicabile și în această privință.

În consecință, apreciez că sintagma „indemnizația de încadrare brută lunară avută” la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind recalcularea drepturilor salariale prin utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii DNA și DIICOT este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, modificată și completată.

Pentru aceste motive, în temeiul dispozițiilor art. 517 din Codul de procedură civilă, solicit admiterea prezentului recurs în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

PROCUROR GENERAL
Alex -Florin FLORENTA

În temeiul dispozițiilor art. 515 din Codul procedură civilă, se anexează prezentului recurs în interesul legii, pentru exemplificare, copiile hotărârilor judecătorești definitive menționate în motivarea acestuia:

Anexa I

1. Sentința civilă nr. 665 din 2 iunie 2022 pronunțată Tribunalul Vaslui – Secția Civilă în dosarul nr. 800/89/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 701 din 11 octombrie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași- Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

2. decizia nr. 1293 din 13 decembrie 2021 pronunțată de Curtea de Apel Suceava – Secția I Civilă în dosarul nr. 659/99/2020

Anexa II

1. Sentința civilă nr. 1064 din 1 iulie 2022 pronunțată de Tribunalul Maramureș-Secția I Civilă în dosarul nr.747/100/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 230/A din 7 februarie 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

2. Sentința civilă nr. 1129 din 8 iulie 2022 pronunțată de Tribunalul Maramureș- Secția I civilă în dosarul nr. 729/100/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 107/A din 18 ianuarie 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

3. Sentința civilă nr. 1589 din 11 noiembrie 2022 pronunțată de Tribunalul Maramureș – Secția I Civilă în dosarul nr. 1623/100/2022 definitivă prin decizia civilă nr. 1073 din 31 mai 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

4. decizia nr. 2437/A din 5 decembrie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 707/100/2022;

5. Decizia civilă nr. 50 din 1 februarie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași- Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 5259/99/2020;

6. Decizia nr. 597 din 21 iunie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 28/99/2021.